Tu B'Shvat: Reduce, Reuse Recycle

Source Sheet by ***Sharona Halickman***

דברים ח':ז'-ח'

(ז) כִּי ה' אֱלֹקיךָ מְבִיאֲךָ אֶל־אֶרֶץ טוֹבָה אֶרֶץ נַחֲלֵי מָיִם עֲיָנֹת וּתְהֹמֹת יֹצְאִים בַּבִּקְעָה וּבָהָר:(ח) אֶרֶץ חִטָּה וּשְׂעֹרָה וְגֶפֶן וּתְאֵנָה וְרִמּוֹן אֶרֶץ־זֵית שֶׁמֶן וּדְבָשׁ:

Deuteronomy 8:7-8

(7) For the LORD your God is bringing you into a good land, a land with streams and springs and fountains issuing from plain and hill;(8) a land of wheat and barley, of vines, figs, and pomegranates, a land of olive trees and honey;

מדרש תהילים ב':י"ב

יכול אדם לחיות בלא פלפלין, ובלא אצטרובלין, ואי אפשר לעולם לחיות בלא חטים. וכשם שאי אפשר לעולם בלא חטין כך אי אפשר לעולם בלא ישראל:

Midrash Tehillim 2:12

A person can live without peppers and without pinecones, but the world cannot exist without wheat. And just as the world cannot exist without wheat, so too the world cannot exist without Israel.

הושע ט':י'

(י) כַּעֲנָבִים בַּמִּדְבָּר מָצָאתִי יִשְׂרָאֵל כְּבִכּוּרָה בִתְאֵנָה בְּרֵאשִׁיתָהּ רָאִיתִי אֲבוֹתֵיכֶם...

Hosea 9:10

(10) I found Israel as grapes in the wilderness; Your fathers seemed to Me Like the first fig to ripen on a fig tree...

שמות רבה מ"ד:א'

(א)לָמָּה נִמְשְׁלוּ יִשְׂרָאֵל לְגֶפֶן אֶלָּא מָה הַגֶּפֶן כְּשֶׁבְּעָלֶיהָ מְבַקְּשִׁין שֶׁתַּשְׁבִּיחַ מָה הֵם עוֹשִׁין עוֹקְרִין אוֹתָהּ מִמְּקוֹמָהּ וְשׁוֹתְלִין אוֹתָהּ בְּמָקוֹם אַחֵר וְהִיא מַשְׁבַּחַת, כָּךְ כֵּיוָן שֶׁבִּקֵּשׁ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְהוֹדִיעַ יִשְׂרָאֵל בָּעוֹלָם, מֶה עָשָׂה, עֲקָרָן מִמִּצְרַיִם וֶהֱבִיאָן לַמִּדְבָּר

וְהִתְחִילוּ מַצְלִיחִים שָׁם, וְהִתְחִילוּ מְקַבְּלִין הַתּוֹרָה.

Shemot Rabbah 44:1

Why is Israel compared to a grapevine?
When you want to improve its fruit, you dig it up and replant it elsewhere and it improves. So too, when God wanted to make Israel known to the world he uprooted them from Egypt and brought them to the wilderness where they flourished. They received the Torah and became known throughout the world.

שיר השירים ב':י"ג

(יג) הַתְּאֵנָה֙ חָנְטָ֣ה פַגֶּ֔יהָ וְהַגְּפָנִ֖ים | סְמָדַ֣ר נָתְנ֑וּ רֵ֚יחַ קוּמִ֣י לכי [לָ֔ךְ] רַעְיָתִ֖י יָפָתִ֥י וּלְכִי־לָֽךְ׃

Song of Songs 2:13

(13) The green figs form on the fig tree, The vines in blossom give off fragrance. Arise, my darling; My fair one, come away!

עירובין נ"ד א:כ"ז

לָמָּה נִמְשְׁלוּ דִּבְרֵי תוֹרָה כִּתְאֵנָה, מָה תְּאֵנָה זוֹ

Eruvin 54a:27

Why were matters of Torah compared to a fig tree? Just as this fig tree,

עירובין נ"ד ב:א'

כָּל זְמַן שֶׁאָדָם מְמַשְׁמֵשׁ בָּהּ — מוֹצֵא בָּהּ תְּאֵנִים. אַף דִּבְרֵי תוֹרָה, כָּל זְמַן שֶׁאָדָם הוֹגֶה בָּהֶן — מוֹצֵא בָּהֶן טַעַם.

Eruvin 54b:1

whenever a person searches it for figs to eat, **he finds figs in it,** as the figs on a tree do not ripen all at once, so that one can always find a recently ripened fig, **so** too, with **matters of Torah. Whenever a person meditates upon them, he finds in them** new **meaning.**

ילקוט שמעוני על נ"ך ב':ב'

(ב) דבר אחר למה נמשלה תורה לתאנה אלא כל הפירות יש בהם פסולת, תמרים יש בהם **גרעינים**, ענבים יש בהם **חרצנים**, רמונים יש בהם **קליפין**, אבל תאנה כלה יפה לאכול. כך **דברי תורה** אין בהם פסולת שנאמר כי לא דבר רק הוא מכם.

Yalkut Shimoni on Nach 2:2

Why is the Torah compared to a fig? Because most fruits contain something

inedible: Dates have a pit, grapes have hard seeds, pomegranates have a peel. But every part of the fig is good to eat. So too with the Torah: Every part of it contains wisdom.

ברכות מ' א:י"ד

דְּתַנְיָא: אִילָן שֶׁאָכַל מִמֶּנּוּ אָדָם הָרִאשׁוֹן... רַבִּי נְחֶמְיָה אוֹמֵר: תְּאֵנָה הָיְתָה, שֶׁבַּדָּבָר שֶׁנִּתְקַלְקְלוּ בּוֹ נִתְּקְנוּ, שֶׁנֶּאֱמַר: "וַיִּתְפְּרוּ עֲלֵה תְאֵנָה".

Berakhot 40a:14

The tree from which Adam, the first man, **ate...Rabbi Neḥemya says: It was a fig** tree, **as with the object with which they were corrupted** and sinned **they were rehabilitated, as it is stated: "And they sewed together fig leaves** and made for themselves loincloths" (Genesis 3:7). They must have taken the leaves from the tree closest at hand, the Tree of Knowledge.

שיר השירים ו':י"א

(יא) אֶל־גִּנַּת אֱגוֹז יָרַדְתִּי לִרְאוֹת בְּאִבֵּי הַנָּחַל לִרְאוֹת הֲפָרְחָה הַגֶּפֶן הֵנֵצוּ הָרִמֹּנִים:

Song of Songs 6:11

(11) I went down to the nut grove to see the budding of the vale; To see if the vines had blossomed, if the pomegranates were in bloom.

שיר השירים רבה ו':י"א

(א)מָה אֱגוֹז זֶה עֵצוֹ מְשַׁמֵּר פִּרְיוֹ, כָּךְ עַמֵּי הָאָרֶץ שֶׁבְּיִשְׂרָאֵל מַחֲזִיקִין בְּדִבְרֵי תוֹרָה, הֲדָא הוּא דִכְתִיב (משלי ג, יח): עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ.

Shir HaShirim Rabbah 6:11

Just as the shell of a nut protects its fruit, so the ignoramuses of Israel support the Torah. That is what is written: "It is a tree of life for those who grasp it" (Proverbs 3:18).

מָה אֱגוֹז זֶה אִם נוֹפֵל לְתוֹךְ הַטִּנֹּפֶת אַתְּ נוֹטְלוֹ וּמוֹרְקוֹ וְשׁוֹטְפוֹ וּמְדִיחוֹ וְהוּא חוֹזֵר כְּתִחְלָתוֹ, וְהוּא יָפֶה לַאֲכִילָה, כָּךְ כָּל מַה שֶׁיִּשְׂרָאֵל מִתְלַכְלְכִין בַּעֲוֹנוֹת כָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה, בָּא יוֹם הַכִּפּוּרִים וּמְכַפֵּר עֲלֵיהֶם, הֲדָא הוּא דִכְתִיב (ויקרא טז, ל): כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם.

Just as this nut, if it falls into filth, you take it, scour it and rinse it, and it is restored to its original state and it is fit for consumption, so too, regardless of how much Israel is sullied with iniquities all the days of the year, Yom Kippur comes and atones for them. That is what is written: “For on this day shall atonement be made for you, to purify you” (Leviticus 16:30)…

מָה אֱגוֹז זֶה שְׂחוֹק לַתִּינוֹקוֹת וְשַׁעֲשׁוּעַ לַמְּלָכִים, כָּךְ הֵן יִשְׂרָאֵל בָּעוֹלָם הַזֶּה עַל יְדֵי עֲוֹנוֹת, דִּכְתִיב (איכה ג, יד): הָיִיתִי שְׂחֹק לְכָל עַמִּי וגו', אֲבָל לֶעָתִיד לָבוֹא (ישעיה מט, כג): וְהָיוּ מְלָכִים אֹמְנַיִךְ.

Just as the nut is a toy for children and amusement for kings, so is Israel in this world, due to iniquity, as it is written: “I have become a laughingstock to all my people…” (Lamentations 3:14). But in the future, “Kings will be your caregivers” (Isaiah 49:23).

מָה הָאֱגוֹז הַזֶּה יֵשׁ בּוֹ אֱגוֹזֵי פֶּרֶךְ, אֱגוֹזִים בֵּינוֹנִים, וֶאֱגוֹזִים קַנְטָרָנִין, כָּךְ יִשְׂרָאֵל יֵשׁ מֵהֶן עוֹשִׂין צְדָקָה מֵאֲלֵיהֶן, וְיֵשׁ שֶׁאִם אַתָּה תוֹבְעָן הֵם נוֹתְנִים, וְיֵשׁ שֶׁאַתְּ תּוֹבְעָן וְאֵין עוֹשִׂין.

Just as on this nut tree there are nuts with brittle shells, medium shells, and hard shells, so too with Israel, some of them give charity at their own initiative, some give if you demand it from them, and some do not give even if you demand it from them.

מָה אֱגוֹז זֶה הָאֶבֶן שׁוֹבְרוֹ, כָּךְ הַתּוֹרָה קְרוּיָה אֶבֶן, וְיֵצֶר הָרָע קָרוּי אֶבֶן. הַתּוֹרָה קְרוּיָה אֶבֶן, שֶׁנֶּאֱמַר (שמות כד, יב): וְאֶתְּנָה לְךָ אֶת לֻחֹת הָאֶבֶן, וְיֵצֶר הָרָע קָרוּי אֶבֶן, שֶׁנֶּאֱמַר (יחזקאל לו, כב): וַהֲסִרֹתִי אֶת לֵב הָאֶבֶן מִבְּשַׂרְכֶם.

Just as a stone breaks a nut, so too, the Torah is called a stone and the evil inclination is called a stone. The Torah is called a stone, as it is stated: “I will give you the stone tablets” (Exodus 24:12), and the evil inclination is called a stone, as it is stated: “I will remove the heart of stone from your flesh (Ezekiel 36:26).

מָה אֱגוֹז זֶה אֵינוֹ יָכוֹל לִגְנוֹב הַמֶּכֶס שֶׁלּוֹ שֶׁהוּא נִשְׁמַע וְנִכָּר, כָּךְ הֵם יִשְׂרָאֵל כָּל מָקוֹם שֶׁאֶחָד מֵהֶם הוֹלֵךְ אֵינוֹ יָכוֹל לוֹמַר שֶׁאֵינוֹ יְהוּדִי,

לָמָּה, שֶׁהוּא נִכָּר, הֲדָא הוּא דִכְתִיב (ישעיה סא, ט): כָּל רֹאֵיהֶם יַכִּירוּם כִּי הֵם זֶרַע בֵּרַךְ יהוה.

Just as the nut cannot be smuggled past the tax collector because its [rattling] can be heard and it is conspicuous, so too Israel, any place that one of them goes, he cannot say that he is not a Jew. Why? Because he is conspicuous. That is what is written: "Everyone who sees them will recognize them, for they are the descendants of the blessed of the Lord" (Isaiah 61:9).

מָה אֱגוֹז זֶה הַשַּׂק מָלֵא אֱגוֹזִים בְּיָדְךָ, אַתְּ נוֹתֵן לְתוֹכוֹ כַּמָּה שֻׁמְשְׁמִים, כַּמָּה חַרְדָּלִים, וְהֵן מַחֲזִיקִין. כָּךְ כַּמָּה גֵּרִים בָּאוּ וְנִתּוֹסְפוּ בְּיִשְׂרָאֵל, הֲדָא הוּא דִכְתִיב (במדבר כג, י): מִי מָנָה עֲפַר יַעֲקֹב.

Just as the nut, if you have a sack filled with nuts, you can [still] put numerous sesame seeds and mustard seeds into it and it will hold them, so too, numerous proselytes have come and joined Israel. That is what is written: "Who has counted the dust of Jacob" (Numbers 23:10).

מָה אֱגוֹז זֶה אַתְּ נוֹטֵל אֶחָד מֵהַכְּרִי וְכֻלָּן מִדַּרְדְּרִין וּמִתְגַּלְגְּלִים זֶה אַחַר זֶה, כָּךְ הֵן יִשְׂרָאֵל לָקָה אֶחָד מֵהֶן כֻּלָּן מַרְגִּישִׁין, הֲדָא הוּא דִכְתִיב (במדבר טז, כב): הָאִישׁ אֶחָד יֶחֱטָא וְעַל כָּל הָעֵדָה תִּקְצֹף.

Just as the nut, if you take one from the pile, all of them collapse and roll onto one another, the same is true of Israel; if one of them is stricken all of them feel it. That is what is written: "Shall one man sin, and You will rage against the entire congregation?" (Numbers 16:22).

דָּבָר אַחֵר **אֶל גִּנַּת אֱגוֹז יָרַדְתִּי**, זֶה **הָעוֹלָם**. לִרְאוֹת **בְּאִבֵּי הַנָּחַל**, אֵלּוּ **יִשְׂרָאֵל**. לִרְאוֹת **הֲפָרְחָה הַגֶּפֶן**, אֵלּוּ **בָּתֵּי כְנֵסִיּוֹת וּבָתֵּי מִדְרָשׁוֹת. הֵנֵצוּ הָרִמֹּנִים**, אֵלּוּ **הַתִּינוֹקוֹת שֶׁיּוֹשְׁבִין וְעוֹסְקִין בַּתּוֹרָה**, וְיוֹשְׁבִין שׁוּרוֹת שׁוּרוֹת כְּגַרְעִינֵי רִמּוֹנִים.

Another matter, "I went down to the nut garden," this is the world. "To look at the budding of the valley, this is Israel. "To see if the vine had blossomed," these are the synagogues and the study halls. "And the pomegranates were in bloom," these are the children who sit and engage in Torah study, and sit in rows like pomegranate seeds.

שיר השירים ד':י"ג

(יג) שְׁלָחַ֖יִךְ פַּרְדֵּ֣ס רִמּוֹנִ֑ים עִ֚ם פְּרִ֣י מְגָדִ֔ים כְּפָרִ֖ים עִם־נְרָדִֽים׃

Song of Songs 4:13

(13) Your limbs are an orchard of pomegranates And of all luscious fruits, Of henna and of nard—

רש"י על שיר השירים ד':י"ג:א'

(א)**שְׁלָחַיִךְ.** אֶרֶץ יְבֵשָׁה קְרוּיָה בֵּית הַשְּׁלָחִין, וְצָרִיךְ לְהַשְׁקוֹתָהּ תָּמִיד. וּשְׂדֵה בֵּית הַבַּעַל יָפֶה הֵימֶנָּה. וְכָאן קִלֵּס הַיָּבֵשׁ, שְׁלָחַיִךְ הֲרֵי הֵן מְלֵאִין כָּל טוּב כְּפַרְדֵּס רִמּוֹנִים. וְזֶה עַל שֵׁם קְטַנִּים שֶׁבְּיִשְׂרָאֵל מַרְטִיבִים מַעֲשִׂים טוֹבִים כְּפַרְדֵּס רִמּוֹנִים׃

Rashi on Song of Songs 4:13:1

(1) **Your arid fields.** Dry land is called בֵּית הַשְּׁלָחִין =thirsty land, and it necessary to irrigate it constantly; a field watered by rain [=בֵּית הַבַּעַל is superior to it. Here he praises the arid field, "Your arid fields" are replete with all good like a pomegranate orchard. This is said of the **smallest of Yisrael, who are succulent with good deeds like a pomegranate orchard**.

מצודת דוד על שיר השירים ד':י"ג:א'

(א)**שלחיך.** ...פרי בטנך המתפשטים ונשלחים ממך יהיו מלאי חכמות, כרמון המלאה לה גרגרים׃

Metzudat David on Song of Songs 4:13:1

The fruit of your womb, that goes out from you, shall be filled with wisdom, like a pomegranate that is filled with seeds.

מצודת דוד על שיר השירים ד':י"ג:ב'

(ב)**עם פרי מגדים.** גם יהיו בני מדות טובות, כפרי משובח ומעולה בהרבה מיני שבח בטעם וביופי וכדומה׃

Metzudat David on Song of Songs 4:13:2

Luscious fruits:And may your children also possess good qualities, like a fine and excellent fruit, praised in many ways: in taste & in beauty...

תהילים נ"ב:י'

(י) וַאֲנִי | כְּזַיִת רַעֲנָן בְּבֵית אֱלֹהִים בָּטַחְתִּי בְחֶסֶד־אֱלֹהִים עוֹלָם וָעֶד׃

Psalms 52:10

(10) But I am like a thriving olive tree in God's house; I trust in the faithfulness of God forever and ever.

דברים ל"ג:כ"ד-כ"ה

(כד) וּלְאָשֵׁר אָמַר בָּרוּךְ מִבָּנִים אָשֵׁר יְהִי רְצוּי אֶחָיו וְטֹבֵל בַּשֶּׁמֶן רַגְלוֹ:
Deuteronomy 33:24-25

(24) And of Asher he said: Most blessed of sons be Asher; May he be the favorite of his brothers, May he dip his foot in oil.

ילקוט שמעוני על נ"ך רפ"ט:א'

(א) אמר ריב"ל למה נמשלו ישראל כזית לומר לך מה זית אין עליו נושרין לא בימות החמה ולא בימות הגשמים אף ישראל אין להם בטלה לא בעולם הזה ולא לעולם הבא.

Yalkut Shimoni on Nach 289:1

Rabbi Yehoshua ben Levi said: Why are the people of Israel compared to the olive tree? To teach you: just as the olive tree never loses its leaves, neither in the summer nor in the rainy season, so too Israel never ceases — neither in this world nor in the World to Come.

ומה הזית שעושים ממנו שמן ומאיר כך ישראל מאירים הם לעולם הבא שנאמר ואוהביו כצאת השמש בגבורתו:

And just as oil is produced from the olive, and it gives light, so too Israel bring forth light for the World to Come, as it is said: "And those who love Him are like the sun going forth in its might" (Judges 5:31)

תהילים צ"ב:י"ג

(יג) צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה:
Psalms 92:13

(13) The righteous bloom like a date-palm; they thrive like a cedar in Lebanon;

במדבר רבה ג':א'

(א) מַה תְּמָרָה זוֹ אֵין בָּהּ פְּסוֹלֶת אֶלָּא תְּמָרִים לַאֲכִילָה, לוּלָבִין לְהִלּוּל, חֲרָיוֹת לְסֹכּוּךְ, סִיבִים לַחֲבָלִים, סַנְסַנִּים לַכְּבָרָה, שִׁפְעַת קוֹרוֹת לְקֹרוֹת בָּהֶן אֶת הַבַּיִת.

Bamidbar Rabbah 3:1

(1)**A righteous person will flourish like a date palm**. No part of the date palm is wasted: Its dates are eaten; its young branches are used for ritual blessing [of the lulav on sukkot]; its fronds cover the Sukkah; its fibers are used to make ropes; its leaves are used for sieves; its planed trunks are used for roof beams.

כָּךְ הֵם יִשְׂרָאֵל אֵין בָּהֶם פְּסֹלֶת אֶלָּא מֵהֶם בַּעֲלֵי מִקְרָא, מֵהֶם בַּעֲלֵי מִשְׁנָה, מֵהֶם בַּעֲלֵי אַגָּדָה, מֵהֶם בַּעֲלֵי מִצְווֹת, מֵהֶם בַּעֲלֵי צְדָקוֹת וְכָל הָעִנְיָן.

So too there are none worthless in Israel: Some are versed in the Bible; others know Mishnah; some are masters of agada; others do good deeds; still others promote social equity.

מַה תְּמָרָה אִם נֶעֱקְרָה אֵין לָהּ חִלּוּפִים כָּךְ הֵם הַצַּדִּיקִים אֵין לָהֶם חִלּוּפִים בְּשָׁעָה שֶׁמֵּתִים, שֶׁנֶּאֱמַר (איוב כח, יב): וְהַחָכְמָה מֵאַיִן תִּמָּצֵא וְאֵי זֶה מְקוֹם בִּינָה.

If the date palm is uprooted, it will not be able to be replaced. So too are the righteous who can't be replaced as it says in Iyov 28:12: "But wisdom-whence will it be found, and where is the place of understanding?"

דברים כ':י"ט-כ'

(יט) כִּי־תָצוּר אֶל־עִיר יָמִים רַבִּים לְהִלָּחֶם עָלֶיהָ לְתָפְשָׂהּ לֹא־תַשְׁחִית אֶת־עֵצָהּ לִנְדֹּחַ עָלָיו גַּרְזֶן כִּי מִמֶּנּוּ תֹאכֵל וְאֹתוֹ לֹא תִכְרֹת כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה לָבֹא מִפָּנֶיךָ בַּמָּצוֹר: (כ) רַק עֵץ אֲשֶׁר־תֵּדַע כִּי־לֹא־עֵץ מַאֲכָל הוּא אֹתוֹ תַשְׁחִית וְכָרָתָּ וּבָנִיתָ מָצוֹר עַל־הָעִיר אֲשֶׁר־הִוא עֹשָׂה עִמְּךָ מִלְחָמָה עַד רִדְתָּהּ:

Deuteronomy 20:19-20

(19) When in your war against a city you have to besiege it for a long time in order to capture it, you must not destroy its trees, wielding the ax against them. You may eat from them, but you must not cut them down. Are trees of the field human to withdraw before you into the besieged city? (20) Only trees

that you know do not yield food may be destroyed; you may cut them down for constructing siege works against the city that is waging war on you, until it has been reduced.

אבן עזרא על דברים כ':י"ט-כ'

(א)**כי האדם עץ השדה.** כי חיי בן אדם הוא עץ השדה...

Ibn Ezra on Deuteronomy 20:19-20

(1) FOR IS THE TREE OF THE FIELD MAN: **the life of man is supported by trees**...

רבנו בחיי, דברים כ':י"ט-כ'

(א)**ואותו לא תכרת כי האדם עץ השדה...** ולפי דעתי כי האדם נמשך אל לא תכרות ובאור הכתוב כי לא האדם עץ השדה שיבא מפניך במצור כמו האדם, ואין מפעולות עם חכם ונבון להשחית הדבר הראוי ללא תועלת, ולכך אין לך להוציא כח בזה לכרות עץ השדה אלא שתשמור מהשחית אותו ומהזיקו ותקח ממנו התועלת, זהו כי ממנו תאכל, ואם אתה משחיתו נמצאת מזיק ומפסיד התועלת.

Rabbeinu Bahya, Devarim 20:19-20

I believe that the word האדם belongs to the earlier part of the verse and is part of the instruction "do not cut down." The meaning of the whole verse would then be: "for the trees are not man that you could cut them down as if they were your enemies. It is not the mark of an intelligent person to destroy something which does not confer any benefit on it by doing so. This is why you must not only not destroy such trees but do whatever you can to preserve them and their usefulness. You are to eat its fruit, not destroy the tree.

ודרשו רז"ל, כי ממנו תאכל, אם ראית תלמיד חכם הגון, ממנו תאכל ואותו לא תכרות, ואם לאו, אותו תשחית וכרת.

Our sages (in Taanit 7) interpret the words כי ממנו תאכל, "for you eat from it," as an allusion to the Torah scholars whose words of Torah are comparable to the fruit yielded by fruit-bearing trees. If such a Torah scholar does not conduct himself in the manner a Torah scholar should, abandon him.

ספר החינוך תקכ"ט

(א)**שֶׁלֹּא לְהַשְׁחִית אִילָנֵי מַאֲכָל** – שֶׁנִּמְנַעְנוּ מִלִּכְרֹת הָאִילָנוֹת כְּשֶׁנָּצוּר עַל עִיר כְּדֵי לְהָצֵר לְאַנְשֵׁי הָעִיר וּלְהַכְאִיב לִבּוֹתָם, וְעַל זֶה נֶאֱמַר (דברים כ יט) לֹא תַשְׁחִית אֶת עֵצָהּ וְגוֹ' וְאוֹתוֹ לֹא תִכְרֹת,

Sefer HaChinukh 529

(1)To not destroy fruit trees: That we have been prevented from chopping down trees when we besiege a city to distress the people of the city and to sadden their hearts. And about this is it stated (Deuteronomy 20:19), "you may not destroy its tree, etc. and you shall not chop it down."

וּכְמוֹ כֵן נִכְנָס תַּחַת זֶה הַלָּאו, שֶׁלֹּא לַעֲשׂוֹת שׁוּם הֶפְסֵד, כְּגוֹן לִשְׂרֹף, אוֹ לְקָרֵעַ בֶּגֶד אוֹ לְשַׁבֵּר כְּלִי לְבַטָּלָה, וּבְכָל עִנְיָנִים אֵלּוּ וּבְכָל כַּיּוֹצֵא בָּם שֶׁיִּהְיֶה בָּהֶם הַשְׁחָתָה. וְאָמְרוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה תָּמִיד בַּגְּמָרָא (קידושין לב, א) וְהָא קָא עָבַר מִשּׁוּם בַּל תַּשְׁחִית, וּמִכָּל מָקוֹם אֵין מַלְקִין אֶלָּא בְּקוֹצֵץ אִילָנֵי מַאֲכָל, שֶׁהוּא מְפֹרָשׁ בַּכָּתוּב, אֲבָל בִּשְׁאָר הַהַשְׁחָתוֹת מַכִּין אוֹתוֹ מַכַּת מַרְדּוּת (עי' רמב"ם מלכים ו י)

And **likewise not to do any damage** — such as burning or ripping a garment or breaking a vessel for no reason — entered under this negative commandment And in all of these matters and in all that is similar to them, they, may their memory be blessed, would always say in the Gemara (Kiddushin 32a), "But behold, he is transgressing on account of 'do not destroy.'" And nonetheless **we only administer lashes for one that cuts down a fruit tree**, since it is **explicit** in Scripture. But with other destructions, we [only] give him lashes of rebellion. (See Mishneh Torah, Laws of Kings and Wars 6:10.)

(ב) שֹׁרֶשׁ הַמִּצְוָה יָדוּעַ, שֶׁהוּא כְּדֵי לְלַמֵּד נַפְשֵׁנוּ לֶאֱהֹב הַטּוֹב וְהַתּוֹעֶלֶת וּלְהִדָּבֵק בּוֹ, וּמִתּוֹךְ כָּךְ תִּדְבַּק בָּנוּ הַטּוֹבָה, וְנַרְחִיק מִכָּל דָּבָר רַע וּמִכָּל דְּבַר הַשְׁחָתָה. וְזֶהוּ דֶּרֶךְ הַחֲסִידִים וְאַנְשֵׁי מַעֲשֶׂה, אוֹהֲבִים שָׁלוֹם וּשְׁמֵחִים בְּטוּב הַבְּרִיּוֹת וּמְקָרְבִים אוֹתָן לַתּוֹרָה, וְלֹא יְאַבְּדוּ אֲפִלּוּ גַּרְגֵּר שֶׁל חַרְדָּל בָּעוֹלָם, וְיֵצֶר עֲלֵיהֶם בְּכָל אֲבַדּוֹן וְהַשְׁחָתָה שֶׁיִּרְאוּ, וְאִם יוּכְלוּ לְהַצִּיל יַצִּילוּ כָּל דָּבָר מֵהַשְׁחִית בְּכָל כֹּחָם.

(2) The root of this commandment is well-known — it is in order to teach our souls to love good and benefit and to cling to it. And through this, good clings to us and we will distance [ourselves] from all bad and destructive things. And

this is the way of the pious and people of [proper] action — they love peace and are happy for the good of the creatures and bring them close to Torah, and they do not destroy even a grain of mustard in the world. And they are distressed by all loss and destruction that they see; and if they can prevent it, they will prevent any destruction with all of their strength.

וְלֹא כֵן הָרְשָׁעִים אֲחֵיהֶם שֶׁל מַזִּיקִים, שְׂמֵחִים בְּהַשְׁחָתַת עוֹלָם, וְהֵמָּה מַשְׁחִיתִים אֶת עַצְמָם, בְּמִדָּה שֶׁאָדָם מוֹדֵד בָּהּ מוֹדְדִין לוֹ. כְּלוֹמַר, בָּהּ הוּא נִדְבָּק לְעוֹלָם, וּכְעִנְיָן שֶׁכָּתוּב (משלי יז, ה) שָׂמֵחַ לְאֵיד לֹא יִנָּקֶה. וְהֶחָפֵץ בַּטּוֹב וְשָׂמֵחַ בּוֹ נַפְשׁוֹ בְּטוֹב תָּלִין לְעוֹלָם, זֶה יָדוּעַ וּמְפֻרְסָם.

But not so are the wicked — the brothers of the destructive spirits. They rejoice in the destruction of the world, and they destroy themselves — [since] in the way that a person measures, so is he measured; which is to say that he clings to it forever, as the matter that is written (Proverbs 17:5), "the one who rejoices in calamity, will not be cleared (of evil)." And the one who desires the good and rejoices in it, "his soul will dwell in the good" forever. This is known and famous.

(ג) מִדִּינֵי הַמִּצְוָה. מָה שֶׁאָמְרוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה (ב"ק צא, ב), שֶׁלֹּא אָסְרָה תּוֹרָה שֶׁלֹּא לָקֹץ אִילָנֵי מַאֲכָל, אֶלָּא בְּקוֹצֵץ אוֹתָם דֶּרֶךְ הַשְׁחָתָה, אֲבָל וַדַּאי מֻתָּר לָקֹץ אִם יִמְצָא בַּדָּבָר תּוֹעֶלֶת, כְּגוֹן שֶׁיִּהְיוּ דְּמֵי אוֹתוֹ הָעֵץ יְקָרִים וְזֶה רָצָה לְמָכְרוֹ, אוֹ לְסַלֵּק בְּקִצְיָצָתָן נֶזֶק, כְּגוֹן, שֶׁהָיָה מַזִּיק אִילָנוֹת אֲחֵרִים טוֹבִים מִמֶּנּוּ, אוֹ מִפְּנֵי שֶׁמַּזִּיק בִּשְׂדוֹת אֲחֵרִים, בְּכָל צָדָדִין אֵלּוּ וּבְכָל כַּיּוֹצֵא בּוֹ מֻתָּר. וְכָל אִילַן סָרָק, אָמְרוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה (שם) שֶׁמֻּתָּר לָקֹץ וַאֲפִלּוּ בְּשֶׁאֵינוֹ צָרִיךְ לוֹ. וְכָל אִילַן מַאֲכָל שֶׁהוּא זָקֵן מְאֹד עַד שֶׁאֵינוֹ עוֹשֶׂה אֶלָּא מְעַט פֵּרוֹת, שֶׁאֵין רָאוּי לְטָרְחַ בּוֹ בִּשְׁבִילָן, וְאָמְרוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה, בַּזַּיִת כָּל שֶׁהִיא עוֹשָׂה פָּחוֹת מֵרֻבַּע זֵיתִים מֻתָּר לָקֹץ אוֹתָהּ, וּבַדֶּקֶל שֶׁיַּעֲשֶׂה פָּחוֹת מִקַּב תְּמָרִים.

(3) From the laws of the commandment is that which the sages said (Bava Kamma 91b) that the Torah only forbade cutting fruit trees when he cuts it down destructively. But it is certainly permitted to cut [them] if he finds a beneficial matter in it, such as the value of the wood became valuable and he wants to sell it; or to remove injury by cutting them, such as [if] it was damaging other trees better than it, or because it was damaging other fields.

In all of these angles and in all that is similar to it, it is permissible.

וְכָל אִילַן סְרָק, אָמְרוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה שֶׁמֻּתָּר לָקֹץ וַאֲפִלּוּ בְּשֶׁאֵינוֹ צָרִיךְ לוֹ. וְכָל אִילַן מַאֲכָל שֶׁהוּא זָקֵן מְאֹד עַד שֶׁאֵינוֹ עוֹשֶׂה אֶלָּא מְעַט פֵּרוֹת, שֶׁאֵין רָאוּי לִטְרֹחַ בּוֹ בִּשְׁבִילָן, וְאָמְרוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה, בַּזַּיִת כָּל שֶׁהִיא עוֹשָׂה פָּחוֹת מֵרֻבַּע זֵיתִים מֻתָּר לָקֹץ אוֹתָהּ, וּבַדֶּקֶל שֶׁיַּעֲשֶׂה פָּחוֹת מִקַּב תְּמָרִים.

And the sages said that it is permitted to cut any non-fruit bearing tree — even when he does not need [its wood] — and [likewise] any fruit tree that is very old, to the point that it only gives a few fruit, for the sake of which it is not worthwhile to toil [on it]. And they, may their memory be blessed, said with an olive tree, it is permitted to cut anything that produces less than a fourth [of a *kav*]; and with a palm tree, less than a *kav* of dates.

(ד) וְדֶרֶךְ כְּלָל אָסְרוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה לַעֲשׂוֹת כָּל דָּבָר שֶׁל הַשְׁחָתָה, וְהַמַּשְׁחִית שׁוּם דָּבָר מִתּוֹךְ חֵמָה אָמְרוּ עָלָיו (שבת קה, ב) שֶׁהוּא כְּעוֹבֵד עֲבוֹדָה זָרָה...

(4) And in general, the sages forbade them to do anything destructive. And they said about anyone who destroys anything out of rage (Shabbat 105a) that he is like one who worships idolatry...

(ה) וְנוֹהֵג אִסּוּר זֶה בְּכָל מָקוֹם וּבְכָל זְמַן, בִּזְכָרִים וּנְקֵבוֹת, וְהָעוֹבֵר עַל זֶה וְהִשְׁחִית אִילָנֵי מַאֲכָל עָבַר עַל לָאו זֶה וְחַיָּב מַלְקוּת. וְעַל שְׁאָר הַשְׁחָתָה בְּכָל שְׁאָר דְּבָרִים שֶׁאֵינָן מְפֹרָשִׁים מַכִּין אוֹתוֹ מַכַּת מַרְדּוּת.

5) And this prohibition is practiced in every place and at all times by males and females. And one who transgresses it and destroys fruit trees has violated this negative commandment and is liable for lashes. And for other destruction on other things that are not explicit, we lash him with lashes of rebellion.

קהלת רבה ז׳:י״ג

(א) רְאֵה אֶת מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים כִּי מִי יוּכַל לְתַקֵּן אֵת אֲשֶׁר עִוְּתוֹ, בְּשָׁעָה שֶׁבָּרָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת אָדָם הָרִאשׁוֹן, נְטָלוֹ וְהֶחֱזִירוֹ עַל כָּל אִילָנֵי גַּן עֵדֶן, וְאָמַר לוֹ, רְאֵה מַעֲשַׂי כַּמָּה נָאִים וּמְשֻׁבָּחִין הֵן, וְכָל מַה

שֶׁבָּרָאתִי בִּשְׁבִילְךָ בָּרָאתִי, תֵּן דַּעְתְּךָ שֶׁלֹּא תְקַלְקֵל וְתַחֲרִיב אֶת עוֹלָמִי, שֶׁאִם קִלְקַלְתָּ אֵין מִי שֶׁיְתַקֵּן אַחֲרֶיךָ.

Kohelet Rabbah 7:13

(1)**“See the work of God, for who can mend what He has warped?” (Ecclesiastes 7:13)** “See the work of God, for who can mend what He has warped?” When the Holy One blessed be He created Adam the first man, He took him and showed him all the trees in the Garden of Eden, and He said to him: ‘See My creations, how beautiful and exemplary they are. Everything I created, I created for you. Make certain that you do not ruin and destroy My world, as if you destroy it, there will be no one to mend it after you.